

Kürti László

szamárfül

évekbe került, de volt rá figyelmem,
érdekelt, hogy végül mit hibázik.
ha mégsem a nők, pia teszi tönkre,
mindegyik mezőn más mák virágzik.

ki tudja, hogy ki ő, mi lett belőle?
akit ismertünk végleg elveszett.
csacsinak álmodtad, két hegyes füllel,
a valóságtól bármi szebb lehet.

mindegyik mezőn, bár más mák virágzik,
a recept végül mindig ugyanaz:
szerethetsz, érthetsz, bosszút áll a kisszer,
halálra gyötör és leszamaraz.

szalmakalap

széllal szemben hadakozva.
innen nézve csak alázat és felelősség,
másnak hetyke, gazdátlan szétszórtság.
innen a munka tűnt fontosnak, a megértés,
a névtelen vakon tapogatás. onnan
pökhendi néma út, kikerülve a lármás
tömeget. a fix pontokat lábon hugyozzák,
mára biztos, hogy ez tényleg így lehet.
nevenincs utcalámpák égnek nappal.
én úgy láttam, hogy ő volt, lesütött szemmel
jött el itt mellettünk. összevissza hajjal,
kezében a még épp utolért szalmakalappal.

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) író, költő, szerkesztő. Legutóbbi kötete: *Apajegyek* (Kalligram, 2022).